

'Het is mooi dit land,' zei onze held,
'Maar nu lust ik wel een kopje thee.'

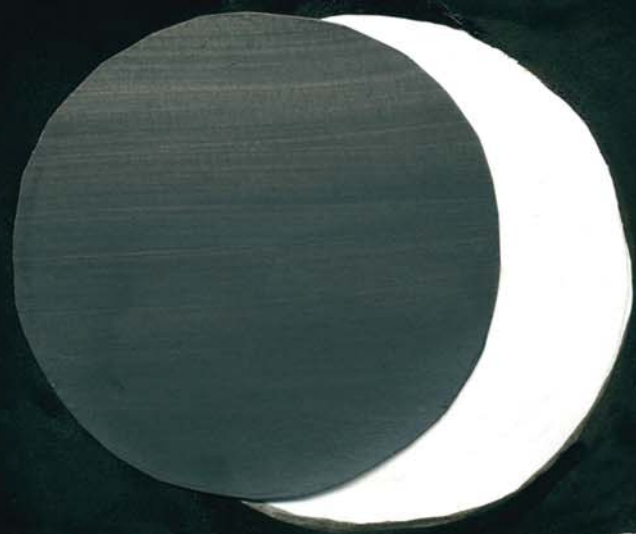
Ik weet niet hoe, maar ik wil naar huis.
Wie gaat er met mij mee?'

De wezens liepen verder
als soldaten in een rij.

En links en rechts vloog en reed er
ik-weet-niet-wat voorbij.

De kar was stuk, dat was niet fijn.
Maar niks hield hen nog tegen.

De wezens vlogen vliegensvlug
onder een paraplu of zeven.